

РОБІТНИКИ ЗА ПРИНЯТТЯ ПЕРЕМИР'Я

САН-ФРАНСІСКО. — У понеділок почалося у з'юні й інших портах побережжя Тихого океану гогосування страйкувачів вантажників над питанням дичення страйку. Хоч вислід гогосування ще не лдомий, всі признаки показують на те, що робітники п.м.ажною більшістю рішилися вертати до праці. Пр.ють же навіть радикальні провідники, котрі бул. за продовжування страйку.

Робітники гогосували масово. Підприємці сподіються скорого привернення нормального курсу кораблів.

ПРЕДКЛАДАЮТЬ ПЛАН ПОЛАГОДЖЕННЯ СТРАЙКУ В МІНЕАПОЛІСІ.

НЕАПОЛІС. — Федеральні посередники в стр.йку трюкових візників настануть на поліцію й міс.ий уряд, щоби вони перестали конвоювати трюки, ведені страйководами, бо в цей спосіб драгтється страйкарів та утруднюється полагодження страйку. Ст.йтові вейсери ще дали таборув в місті, згідно з. д.явною гогосую, що він проголосить виниклий стан, як тільки повториться забурення. Федеральні посередники пропонують, щоби страйкувчі трюмени вперед відголосували над тим, чи вони хочуть, щоби юнія заступала їх у переговорах з підприємцями. Підприємці противляться такому гогосуванню.

СТРАЙК МАЙНЕРІВ У НОВІЙ СКОТІ.

ФЛОРЕНС (Нова Скотія). — Несподіваний страйк майнерів копальні Флоренс Колієрі перервав зовсім працю в підприємстві Нова Скотіє Стіа енд Ковд Ко.

Страйк почався по короткій дискусії в умивальні копальні.

СУДОВА БОРОТЬБА ЗА ПРАВО РОБІТНИКІВ ДО ПІКЕТОВАННЯ

НЮАРК (Нью Джерсі). — Федеральний суд розглядав просбсу о потвердження судової заборони пікетування, в.дан.ой у нижньому суді на домагаання підприємства Милер Парлор Фортнотт.

Тимчасову заборону в.дан.ою 25 червня. В.дан.і ст.йтовий суд. Юнія добила перенесення справи до федерального суду. Цей признав себе власним судом та визначив розправу на 30 липня.

ДЕПОРТУЮТЬ ПІВТОРА СОТКИ ЛЮДЕЙ.

НЮ ЙОРК. — Кораблем "Президент Рузвельт" мають в.д.вести до ріжних країв Європи 150 засуджених на депортацію людей.

Між призначеними на депортацію є 8 засуджених за бжевілля, 19 за злочинства, 1 за анархізм, а 37 за безправне перебування в Америці. 7 інших може на думку уряду, стати легко публичним тягаром, а 68 відсилають домів ріжні міста.

ПЕРШІЙ ВОЗДУШНИЙ ПОІЗД.

НЮ ЙОРК. — У другій половині цього тижня має вилетіти з летничого поля Флоріда Бенета в Брукліні перший летничий поїзд. Він буде складається з "локомотива", себто з літака, що буде тягнути "вози", себто літаки без власної моторової сили.

Всі "вози" будуть повні пачи. Один спустять у Філадельфії, другий у Балтимор, а третій у Вашингтоні.

ПО СМЕРТІ ПЕРШОГО ОПРИШКА АМЕРИКИ.

ШКАГО. — Величезні маси народа приходять дивитися на тіло відомого бандита Джана Диллинджера, котрий погіб тут з рук федеральної поліції в неділю в вечорі.

Газети розглядають тепер питання, хто дістане надгороду в сумі 10,000 доларів, визначену за до.ставлення в руки уряду цього бандита. Рослід га.зет показує, що Диллинджер загинув через зараду свого оточення, коли його гроші вийшли, (бандя Диллинджера добула за послідні кілька місяців до 300,000 доларів), хтось з його приятелів чи приятель повідомив поліцію, щоби дістати надгороду, визначену на його голову.

Батьку Диллинджера хоче забрати тіло сина й поховати його на родинним цвинтарі в Мурисвілі, в ст.йті Індії.

Тимчасом поліція, заохочена своїм успіхом проти Диллинджера, скріплює свою нагітку за іншими членами банди Диллинджера.

ВТОПИВСЯ ЕПІСКОП.

ГЛЕЙШЕР ПАРК (Монтана). — Дводневі по.шукування за Вільямом Фейбером, епіскопом протестантсько-епіскопальної церкви в Монтані, по.кінчилися нафденням тіла епіскопа в потоці Паралаз Крік, півтвєті миль від літнього мешкання е.п.ископа.

З позиції тіла й інших даних поліція догадується, що епіскоп підчас проходу збудув у темноті з дороги й понав у скалисту пірву.

КОНВЕНЦІЯ НИМХ.

НЮ ЙОРК. — У готелі Пенсильвенія відкрито у понеділок 17-ту річну конвенцію Народного Союзу Німх. Конвенція збрала понад 1,000 учасників.

УСПІХ ЮВІЛЕЙНОЇ КАМПАНІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА ЗАЛЕЖИТЬ ВІД НАС САМИХ. МИ САМІ ЗБУДУВАЛИ У. Н. СОЮЗ, МИ САМІ ЙОГО ПІДДЕРЖУЄМО І ТІЛЬКИ МИ САМІ МОЖЕМО ЗАБЕЗПЕЧИТИ ЙОМУ ЩЕ КРАШУ БУДУЧІСТЬ. ХТО ЦЕ РОЗУМІЄ, ЦЕЙ НЕ ОГЛЯДАЄТЬСЯ НА НІКОГО ІНШОГО, А СПОВНЯЄ СВІЙ ОБОВ'ЯЗОК І ПРИСНУЄ НОВИХ ЧЛЕНІВ ДО У. Н. СОЮЗА.

НЕВДАЛИЙ ПЛАН ДЕРЖАВНОГО ПЕРЕВОРТУ В РОСІЇ.

Часопис "Знамя Росії" подає таку вістку: "Шойно тепер з дуже поважного джерела на.спили вісти, що ще в серії минулого року ГПУ викрив великий заговор, у провіді якого стояв відомий соціаліст-революціонер, публіцист Іванов-Разумнік. Між учасниками заговору було багато студентів, кооператорів і комсомольців. Заговорники мали на цілі виконати державний переворот та викликати в Росії національну революцію. Своєю ідеологією взяли вони в біл.шости з фашизму, але хотіли рівночасно зберегти всі досягнення революції.

З уагги на соціалістське по.ходження заговорників, як теж з уагги на те, що опублікування їх ідей могло викликати в Росії небезпечний для більшовиків відгомін, ГПУ рішило справу відомити, ГПУ рішило справу відомити, ГПУ рішило справу відомити, Іванов-Разумнік перебуває досі в тюрмі. Доля інших заговорників невідома.

ПРО ЛЕМКІВ ГОВОРІТЬ ЦИПІЙ СВІТ.

Недавно литовська газета "Вісник Ритово" у Вильні на.пелала в рубриці п. н. "З українського життя" довгу статтю п. н. "Церковні справи". В тій статті було представлено відокремлення Лемківщини від перемиської дієцезії й установлення для неї окремої адміністрації. В га.еті підкреслено політичний характер того потягнення.

ТРАГІЧНА СМЕРТЬ ДВОХ ХЛОПЦІВ.

Жахливий випадок трапився біля міста Століна. Два брати Тарасевичі: 8-літній Петро й 6-літній Павло, па.ли гуса на березі канаву. Баявлячись над своєю водою, старший Петро похопився, впав до канаву й почав тонути. На його крик Павло подав його бігти. Та нешасний хлопець, схопившись за батька, потягнув у воду й меншого брата, наслідком чого обидва втопили.

МАТУРА В ТЮРМІ.

В Еспанії, в місті Валенсії, здає цим днями один вивєт іспит зрілості. Абсолютентом є 28-літній вивєт Пидіо Герас Короз, який пресудува на 10 літ тюрми за вбивство. Короз був звичайним робітником, але так п.якко пр.ісєвсь до кинжика, що за кілька літ підготувався до матури. До тюрми прибула окрема комісія й хоч питала Короза дуже гостро, признала, що вивєт підготувався дуже добре.

КРИВАЯ ЛЮБОВНА ТРАГЕДІЯ В ЯВОРОВІ.

В Яворові трапився жахливий любовна трагедія. 20-літній Владислав Круль вивбрався десь коло 9-тої год. вечором за місто на прохід у товаристві своєї нареченої, Ольги Кравс. В одній хвилині Круль витягнув з кишені кухонний ніж й кинувся на Кравсину й перетів їй в намірі вбивства гор.танку. Останнім зусиллям Кравсина виврвалася з рук о.шального нареченого й почала вивзати поміч. Заки збіглися люди, Круль встиг перерізати собі там самим ножем горло. Визвано лікарів, який перерезав обидва рани. Кравсину зашито під домашньою опікою, а Круль відставлено до тюрменої лічнїці. Причина цього жахливого вчинку було нещасне кохання.

ПОЖАРИ ЛІСВ.

У всіх провінціях східної Канади горять ліси. Кажуть, що таких масових по.жарів було в Канаді від 1923 р.

ЦІННА БІБЛІОТЕКА В ПІДЗЕМНИХ КОРИДОРАХ.

Від довшого часу шукали ріжні археологи під Кремлем в Москві підземних коридорів, у яких знаходилася ціла бібліотека. І справді недавно тому археологові Стеценському, який піє від 1924 р. переводив розшуки, вдалося натрапити недалеко мавзолью Леніна й підземний коридор, у якому знайдено ціну бібліотеку царя Івана Грізного, а в ній рукописи Цинерона, Лівія й Тацита.

ВІДМОЛОДЖУЮТЬСЯ.

Минулого року відбулась у Варшаві відомолюджуча операція системою д-ра Воронова, яку передувало вивчення більшовим варшавським архітекторів. Операція тоді не вдалась. Не зважаючи на невдачу першої операції, 70-літній варшавський багатий заризикнував знов і відомолюджує таким чином, що підчас операції передшеслено йому малючі залози. Варшавська преса повідомляє, що операція ця разом удавалась, що найкращим доказом є те, що оперований відброді хоче оженитися з 25-літньою жіночкою.

ЯК У КАЗЦІ.

Англійська преса повідомляє, що в Індії, в околиці Гісвар, натраплено приналежко на великий скарб, який сковаля там перед війками монгольських ханів. Перед двома тяжкими банда злодіїв і грабіжників скорхонилися перед потягеною поліції до талюбої печері в горах. Там через необережність один опришок штовхнув у стіні камінь, а коли він відпав, привняв там опришки побачили вузький камінний коридор, що тягнувся в глібину скелі. Опришки вийшли до коридору, пройшовши кільканаці метрів, натрапили на фантастичні скарби. Велика скриня була заложена малими скринками, а в них було повно золота й самодівця Опришки забрали трохи самодівців і золото та продали їх у недалекому місті за безцінь. За гроші, що одержали за продажу дорогоцінності, хотіли купити на вивєстність що склею з печерою, але власник щось передумав і не продав. На місце, де є скарб, прихала окрема ко.місія і під охороною поліції перевела розкопки й збрала ці скарби.

БРАТОВИШЕСТВО.

В містечку Серніки Леон Полдохович підчас війни на тлі родинно-матєкового спору вбив дручком о.войного рідного брата Грігора. Братовишника арештовано.

НАСЕЛЕННЯ РАДЯНИЩИНИ БОРЕТЬСЯ ПРОТИ СВОІХ ГНОБИТЕЛІВ

БУНТИ, ВБИВСТВА ТА ТЕРОРИСТИЧНА БОРОТЬБА НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ НЕ ВГАВЮТЬ.

ПАРИЖ (Франція). — З совітської України дішли сюди відомости, що секретар харківського обласного комітету на зїзді секретарів районів говорив, що в квітні вихили повстання селян. Повстання ці були особливо значні в київській та дніпропетровській областях.

За причину повстань він указував те, що в сільських партійних організаціях притуплена класова чуйність і наступили демобілізаційні настрої в партвідділах, а тому серед селянства мала успіх агітація "останків національної агентури". Селянські повстання були направлені проти комуністичної партії. Влада їх, як звичайно, кривою здавала.

В травні викрито велику націоналістичну організацію кавказських гірських племен. Організація ця розвивала широку терористичну організацію проти комуністично-московської влади на Кавказі. Зі звітів політурпав видно, що в цілому совітському союзу трапляються численні факти вбивств ріжних представників совітської влади та комуністичної партії.

НЕМА КІНЦЯ "ЧИСТІЙ".

ЧЕРНІГІВ (Україна). — Пресидиент місцевої комісії "по чистці" Ройзман, якому доручено "вичистити" місцеві комуністичні організації від непевного та підозрілого елементу, каже, що він не встані виконати свого завдання. При перевірці партійного складу на чернігівщині виявляється, що в партії є дуже незначна кількість таких, які хоч трохи розуміють завдання й програму партії.

Самі партійні місцеві організації стартують всіма способами перешкоджати виключенню з партії небажаного для Ройзмана елементу.

ЗАПОВІДАЄ ЗБІЛЬШЕННЯ ПОЛЬСЬКОГО ТЕРОРУ ПРОТИ УКРАЇНЦІВ.

ЛЬВІВ (Західна Україна). — Сюди прибув президент ради партії підсудників, ББ, д-р Домашевич. Він заявив польським журналістам, що все польське населення жде, що уряд Козловського випалить білим залізом середовище української терористичної акції. Винищення того середовища вимагає винищення тієї атмосфери, того клімату, який створює та розвиває те середовище.

"Годі толерувати пропаганду проти держави та проти всього, що польське, пропаганду, яку безкарно веде частина клєру греко-католицької церкви та українські націоналістичні, кооперативні й о.стівні організації", говорив Домашевич.

Свої розмови з газетарями він закінчив сподіваннями, що уряд не здержиться навіть перед найрадикальнішими засадами, щоб зробити кінець за.сівам ненависті до держави. Тим усім за.сівам національної та партійної ненависті, без огляду на це, з якого ряду й роду, амбони чи трибуни роблять ті за.сіви.

ПРОТИ ПІДТРИМУВАННЯ КАТІВ УКРАЇНЦІВ.

ЖЕНЕВА (Швайцарія). — Місцеве газета "Журналь де Женев" містить велику статтю зприводу обурення лондонського "Таймса" на уряд Гітлера іза останніх подій у Німеччині. Газета справедливо підкреслює, що "Таймс" зовсім не обурюється проти того, що комуністи винищують голодом населення України, засилають його масово в Сибір і т. д., що Москва старється зтерти з лиця землі трицять п'ять мільйонів європейської нації.

"Таймс" зовсім не дивується й не протестує проти того, що представники московських катів за.прошено й за по.честоту витанто було на маневрах британської авіації, що європейські держави тепер старуються приняти совітську Росію до складу Ліги Націй й тим же тривіше запечатати українську могоді в совітській Росії", — говорять "Журналь де Женев".

ДАЛІ РОЗСТРІЛЮЮТЬ "ШПОНІВ".

МОСКВА (СССР). — Всім о.сім засуджено на смерть, а 15 на ріжні терміни в'язничної кари. Всіх засуджених об.винувано в організації шпінюації в користь Японії. Суд признав, що завданням цих "шпінюа" була дезорганізація залізничного руху на великій сибірській залізничі, яка тепер підвозить безперерви з Росії на Далекій Схід частини армії, постачання для армії та ріжні боеві припаси.

НІМЕЧЧИНА ПРИГОТОВИЛАСЯ ДО БЛЮКАДІ.

БЕРЛІН (Німеччина). — Уряд зобов'язував усю фабричну промисловість, а також торговельну підприємства для того, щоб повільно боротися проти наслідків фактичної економічної блокаде, яку по.вели проти Німеччини ріжні держави. (План боротьби з наслідками блокаде майже відповідає тому, який був підчас Світової Війни.

НЕГАЙНО ПОДАЙТЕ, СКІЛЬКИ ВИ ПРИДАДИТЕ НОВИХ ЧЛЕНІВ ДІЯ У. Н. СОЮЗУ

НА БІЖУЧІ ТЕМИ.

НЕБЕЗПЕЧНА ГРА.

Недавно тому Америка пригадала собі те подуртання, яке вона пережила в часів викрадення дитини Лінд-берга.

Пропав в Гартсфелд Менор 18-місячний хлопчик Роберт Комер.

На основі знайдених слідів пропавшого поліція прийшла до переконання, що дитину викрали злодіи. Тисячі поліцаїв, уніформованих і неуніформованих, занято для пошукування дитини. До поліції прибулиш приватні люди; з них багато з бажанням розправились з винником, якщо його знайдуть. На щастя, заки знайдено якогось винника, знайдено дитину, і знайдено її серед таких умовин, що поліція не могла вже далі держатись своєї теорії, що дитину викрали злодіи. Як передтим поліція була зовсім певна викрадення, так тепер була зовсім певна, що дитина тільки заблудлася візати.

Щакний причинок до судівництва. Головно до віміру смертної кари. Як легко 12 людей можуть бути певними я-когось фактів, коли вони мо-гуть бути зовсім інакші.

ВІМІР СПРАВЕДЛИВОСТІ САМОСУДОМ.

Підчас шукання винника викрадення Конара хотів під-дати думку, що винником викрадення може бути один похитаний продавець косметич-ного для аянок, котрий звернув на себе увагу своїм ексцен-тричним поведінням. По дов-гом шуканні, його знайдено, арештовано, привезено в око-лицю поліції та допитувано на предвсім допиті.

Настри населення звернувся проти бідного торговця, котрий ходив звичайно в шта-нх гриз в голфа та висказу-вав дивні погляди, які лякали аянки, що збиралася на шо-денні обмови на рогах вулиці. Уго знає, як була би скінчи-лася історія для цього похитни-ка, якби не знайшли були ди-тинця.

НЕБЕЗПЕЧНА ФОТОГРАФІЯ.

У газетях у тім часі появи-лася була фотографія цього похитника в товаристві поліца-їв, котрі його арештували, і агентів, що мали його допиту-вати. Газетні репортери ручи-ли, що він поведеться дивачи-во, а оскільки фотографії у-печатали, що він міг усе зро-бити, і це більше...

Колі нині прочитати ці га-зетні рапорти, то видно, що поведились тут дивачно ре-портери, а хто огляне фото-графію, той може переконатися, що як хто виглядає на ній на божественно, то скорше ті, що мали його допитувати.

ЗБЛИЖЕННЯ АНГЛЮ-САК-СОНЬСЬКОГО СВІТА.

Англійські газети подають звіти з промов д-ра Ботлера, президента Колумбійського у-ніверситету, виголошених у ріж-них вищих школах Англії. Д-р Ботлер говорив про рату-вання ріжних річей, які міра, ба навіть світа, при помочи по-розуміння двох великих дер-жав, котрі вживають англій-ської мови, щоб Англії й Злу-чених Держав.

Це пригадує думку англій-ського письменника, Аяриша Бернарда Шо, який каже, що англійська мова зовсім не зближує Англії до Америки. На його думку, англійська мо-ва дає тільки нагоду народам обох країн себе скорше зрозу-міти та почати скорше себе взаімно ненавидіти.

МОНЕСЕН, ПА.

Ювілейне Свято.

Заходом відділових уряди-ків місцевого відділу У. Н. Со-юзу й доколичних відсвятко-вано дня 15 липня свято 40-літнього ювілею У. Н. Сою-за. Святкували такі відділи: бр. св. Михайла, від. 109 з Бент-лейба; бр. св. о. Николая, від. 255 з Вест Нютон; бр. св. о. Николая, від. 232 з Донора і бр. св. Петра і Павла, від. 338 з Монесен.

Свято розпочалося в місце-вій церкві, в год. 3-тій по-чати молитов за здоров'я членів У. Н. Союзу. Відтак по-свчено прапор від. 338, а по-грати промови вченого його хоружкому. Описав відправ-лене паннаху за померших членів, а на кінець місцевий парох о. Пипкок виголосив патрістичну промову, у ко-трій казав на велике станови-ще, яке займає Союз в жит-ті української імміграції, як тепер аляжже желяння У. Н. Союзу, щоб далі розви-вався і з новими членами роз-ширяв свою знесу роботу.

По відправі збілобас на са-лі коло 400 присутніх членів і гостей. Свято відкрив вступ-ним словом гом. Ф. Яков-ський. Місцевий хор під про-водом о. Пипкока відіслав гимн Союзу і гимн заморських Українців.

Тепер слідувала промова лж. Вол. Малевича, заст. го-м. предсідника У. Н. Союзу. Він говорив про оснування Союзу, його розвій, роздари які вно-шено в його ряди та його о-стачнчу побуду і величавий ві-стіт майні й членас. Також казав на всі ліхотити в істо-рію розвою Союзу і їх при-чини, щоб в будучности члени

А. Ф.

ДОБРІ УЧЕНИКИ

— Добрий день, пане професор!

— Добрий, панотче!

А священник діє:

— Увійть собі, що я день у день паду жертвою одного злодія... це котрийсь із ваших учеників.

Учитель перебив:

— Зрештою воно й можливе, що найдеться та-кий... та зрештою мої ученики порядні хлопці...

Священник говорить далі:

— Тамтого місяця моя гарна велика слива в парохійному саду вгиналася під тягарем овочів. Тепер бракує, шодня, по дві сливки... Я не могу підозирити Горпину мою стару наймичку, щоби во-на потайки заїдала собі мої сливки... Внора, по-завчора, сховалася як за фіранку в моїй кімнаті... І, побачив я, по кілька разів, по одній дитячій тині. Ця тинь лаязла довкола дерева...

— Чия то була тинь?

— Того докладаю не знаю... Не дописують мені очі. Не міг я розпізнати того злодія... Не міг я покинути мое місце та побігти за злодієм... Я наперед знаю, що він втікме мені... Не маю я вже тії нії, що їх мав, як мені було дев'ять літ...

Священник не домагається строгої кари для зло-дія... Він хоче лише, щоби учитель поміг йому зробити кінець тій крадіжці та щоби вратувалося бодай тії трошки сливок.

— Подумайте лише, пане професор, мої слив-ки... Зпочатку я був нарахував п'ять тисяч сливок на дереві, а тепер усього на всього є п'ятдесят п'ять... точно стільки...

Щільний ранок мучився учитель, щоби винайти добрий спосіб, як по лізнати би молодого злодія. Думав, що спитає просто з моста:

— Котрий то між вами краде щовечора сливки в саді отця пароха?

Хотів так спитатися, та боявся, що його запит остане без відповіді... Діти перелякуються та не скажуть ні словечка.

Приходив перед катедру ученик за учеником, щоби оповісти якось Ляфонтенову байку. Кожно-му пан професор дивився бистро та вронизливо в очі, щоби в них, у цьому зеркалі душі, вичитати до-каз злочину... Та даремний був його труд... Що-би дізнатися щирю правду, учитель мусів загляну-ти не в душу а в живіт... Та це було неможливо.

Потім забрав слово голов-ний секретар рекордний, гом. Д. Галчин, і в всіх словах представив членам, яке велике значіння має наш Союз для справ загально народної та скільки добра зробив Союз для адів і сиріт, для калів і хорих своїх членів, скільки причинився до культурного розвитку нашої імміграції в Аме-риці і скільки поміг всім просвітним, добродійним і на-родним установам в старі-краю. Тому сьогодні у 40-літ-ні роковини існування Союзу, всі Українці можуть тільки гордитись такою славною ор-ганізацією. Звернувся теж п. Галчин і до молоді та казав їй, які це великі трудові ми-сяні перебути наші перші ім-гранти, щоб оснувати, аде-ржати й розвинути нашу ор-ганізацію. Закликав її, щоб го-рдімо вступала в ряди Союзу, а це є її святым обов'язком продовжати батьками розпо-чате діло та довести його до щє кращих успіхів.

Потім панна А. Коник від-деклямувала гарно «В сорок-літню річницю У. Н. Союзу», а панна Салак дуже мило від-звучу «Витай Батьку». Знову виступив хор та гарно віді-слав кілька народних пісень.

Описав заст. предсідника сповістив, що найстаршим присутнім членом є гом. Іван Фариняк з від. ч. 109, що має тепер 74 роки. Приїхав до А-мерики в р. 1889 з Новоселів сянської повіту. Як тільки Союз оснувався, гом. Фар-иняк став його членом і пра-цював для добра його, осно-вуючи відділи в Ленсінг і Тро-гер. Також вписав в члени з-вну своєю сім'єю, це є: жінку Ма-рію, два сини Михайла й Івана і три дочки, Марію, Катерину й Антоніну. Знову члени його — котрі тепер є замужжі, ви-пи-

знали як таким ліхотитам за-побігати.

Сали своі діти, так що тепер три покоління в одній ро-дині є уже членами У. Н. Союзу. Виглядає, що вкортіт сама родина Фариняків буде мо-гла слати свого делегата на конвенцію. Всі присутні наго-родили добр. Фариняка гуч-ними олдесками з окликами «Славно!»

По скінченню промов і кон-церту відбулася спільна пере-куска, прилажжана всім чл-нм із своєї гостинності місесним жінками. Підчас перекуси промовляли ще вкортіт у-рядники відділів: гом. Тар-дон з Бентлейба по англій-ським, гом. Кеуно з Донора, гом. Жидик з Вест Нютон, гом. Салак з Монесен по у-країнським. Також забрав сло-во гом. Михайло Завісний; секретар присутнього відділу Р. Р. Союзу, та желяв нашому Союзові-Батькови найкращих успіхів.

На закінчення о. Пипкок ци-ро подякував всім присутнім за участь в ювілею. Свято закінчено відспіванням україн-ського й американського гим-ну.

Учасни.

МІТІНГ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ТРЕНТОН. Н. Дж. Тов. Запорозька Сім. Б. Желязничого, від. 245, повідомляє всіх своїх членів, що спеціальний мітінг відбудеться в суботу, 28 липня, в годінні 7:30 вечір, на ч. 18 Вудлар ав. Обов'язком кожного члена і членів приїзти на цей мітінг в означений час, бо є дуже важна справа, котра мусить бути пола-жена на тім мітінгу. Контрольори задуку фінансове спрахування за минулх 6 місяців. — Росер Кларк, секр.

ВСТУПАЄТЬ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Попробував одних хитрощів і взяв як тему за диктат: «Смак сливок отця пароха». Несподіванка для учеників. Другим разом учитель заімпровізу-вав щось із літератури: про Кльодьову смерть, про реформу виховання за часів Карла Великого, про володіння Людвика XIV, про побіди Наполеона I. і т. д. ... Отже учитель диктував:

«Є в одному малому селі, яке ви всі зна-єте (протинка), мої приятелі (протинка), один дуже недобрый хлопець (точка). Він поведеться на-че справжній збиточник (знак оляку!) Він закра-дається в панотіць сад (точка). Вовчим кроком (протинка), наближується до гарної сливи (точка). Протягає руку (точка). Відриває одну (протинка), дві (протинка), десять сливок (точка). Сливки йому смакували (точка). Та завтра його схоплять страшні жолудкові болі (точка).

Тут диктат не закінчився. Учитель приготівив інший кінець: «Колі маленький злодій признає уч-ителєві свій гріх, учитель мотгме вратувати його від завтрішніх болів, дасть йому спеціальне лікар-ство, яке муситме зараз випити...»

Настала довга мовчанка, та ніднин із п'ятдеся-ти всіхмох учеників не рішівся захити лікарство, яке лише вратує його від завтрішніх болів...

Наука вже кінчалася... Пан учитель пробуює останніх хитрощів:

— Між вами є один, — волю не згадувати, як він називається — який краде сливки отцю пароху... Я покараю його легкою карою... це чес-на кара... Жадаю, щоби той ученик побіг зараз після науки до саду нашого пароха... а щоби я по-полудні міг прийняти його до школи, мусить мені принести одну сливку зі саду, на червоній нитці... Хочемо всі бачити того злодія, щоби собі його за-пам'ятати, а потім йому простити...

Від одинадцяті до другої години пополудні у-читель був дуже вдоволений та сам собі гратулював за таку геніяльну хитрість... Думав про відяність священника, як зловить злодія тай так вратує бодай тії останніх п'ятдесят чотири сливки... Тепер її зість отець парох напевно з найбільшою приємні-стю...

Учитель уже перед другою був за катедрою та желяв на своїх учеників... Відчинилися двері. Пер-ший увійшов малий Павлуся... Учитель глянув на нього і йому зараз здалося, що малий Павлуся має довкола шії червону нитку, а на нитці щось чорно-го... Отже то сливка... Признання! Що нам треба ще?

— Ах, ах, — сміявся в душі учитель — то злодій є маленький Павлуся...

ГОЛОСИ ПРЕСИ.

НАСЛІДКИ КОМУНІСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.

В американській пресі все більше підносять голоси про те, що треба депортувати зі Злучених Держав чужинців, які тут не бажані. Навіть чути голоси, що натуралізованим чужинцям треба відбирати право громадянства. Перед у-цімі агітації проти іммігрантів до Злучених Держав веде преса Герста.

Газета «Нью Йорк Американ», подаючи малюнок, як поліція веде до депортації сковааних трох чужинців: злодія, рекеті-ра та агітатора, пише:

Це, як говорив конгресмен «Елс Аллен Комітї» на секре-таріаті першій Періє, є саме той спосіб, як маємо поступати з кримінальними особами, що тут не родились. Більшість з них може бути депортованою без суау.

Колі вже не ми порушимо, то маємо включити до тих, я-ким треба депортувати, також агітаторів, котрі хочуть дола-тити конституційний уряд Злу-чених Держав та американські установи.

Отся остання частина «по-бажання» газети викликає ак-тивність комуністів та анархі-стів. Поліція, а також влада і навіть суди не завжди в стані розібратись в ріжних партій-них тонкостях, а тому під ка-тегорію агітаторів можуть по-пастись й особи, що зовсім не є такими. «Де ліс рубують, там тріски летять», але часто через ті тріски і ліса не видно.

СЛАБА СТОРОНА БРОШУ-РОК.

Зприводу видання ріжних брошурок на деякі теми Нью-Йоркська газета «Геральд Трі-бюн» пише:

Що може зробити брошура, то чи газета та книжка може зробити те гірше? Це питання варто поставити, не зважа-

ючи на те, що, за малим ви-нятком, брошури ніколи не бу-ли популярними серед амери-канської читавої публіки. Брошура вигадає як брошу-ра оголошен. Брошура не має такого престижу, як добре ві-домий журнал, чи такої автори-тетності, як книжка.

Отсе мусимо пам'ятати, ста-раючись зацікавити світ укра-їнським питанням та дати правдиві інформації про укра-їнський національний рух.

МАЮТЬ ПРОТИКОМУНІ-СТИЧНУ ПРИЧЕПУ.

Львівська газета «Новий Час», обговорюючи справу а-гітації комуністів у Німеччині на тілі останніх крівавих подій, говорить:

Комуністична пропаганда ро-бить спроби використати остан-ні події для своїх цілей. Не мо-глоб може мати успіх, коли не десятки тисяч Німців, які при переведенню «літатики» бували в СССР і приглядалися комуністичним гераздам. Ці лю-ди є тепер найуспішнішою про-тиотрою на московську де-магогію.

Шкода, що зі Злучених Дер-жав так мало було ріжних ко-муністичних «прихильників» на «ліхоб» Сопітв. Бо може вони тепер також виявляють свій го-лос, щоб зменшити вплив, правду, не значний, пропаган-ди плагітних та «деїних» ко-муністичних агентів.

КОМУНІСТИЧНИ ПЕРЕКУПЦІ.

Львівська газета «Громад-ський голос» подає, що член Центрального Комітету Ко-муністичної Партії Західної У-країни, Іван Козак, свідчить:

З легальних комуністичних органів, які субсидювали світ-ський консулат у Львові, виго-дила між іншими «Смла». До літа 1930 року цей тижневик видавався незалежно від КПЗУ. Від того часу перебував його комуністична партія, під умо-вою, що ця газета буде цен-зурувати совітський консулат, і кожда стаття підлягала цензу-

рі консулату. Йому йшло про те, щоб «Смла» не поширювала заввадок гострих статей.

Комуністична цензура стара-лася, щоб газета, яку видає консулат, не дуже дроздила приятелів Москви, Польщі. Більшевикам, ясна річ, ішло про дезорганізацію украї-нського національного руху, а зовсім не про боротьбу проти Польщі на українських землях, які окупацію Польщею одо-брива Москва.

Скільки таких «Смл» вида-ють комуністи, чи їх криті сто-ронники, за гріхи, здерті з вигодолюбних і одбертих пра-цюючих мас, над якими тепер панує комуністична партія в бувшій Росії?

В. К.

— Будь ласка, до кого на-лежить це озеро?

— До села.

— Так так, а якби я в ньому зловив рибу, чи то був би великий проступок?

— Ні, то було би чудо.

ВКЕ ВІПИШОВ ДРУКОМ

МЕМОРІЯЛ

У СПРАВІ ГОЛОДУ НА УКРАЇНІ.

(в англійській мові)

Ціна за примірник вимісност 25 центів. Звертатися на адре-су:

«З ВОВОДА», 81-88 GRAND ST., P. O. BOX 346 JERSEY CITY, N. J.

Абстинет: — Затямте собі, що алкоголь убив уже біль-ше людей, ніж крісові кулі.

Прихильник алкоголю: — Мені приємніше згинути від доброго напійку, ніж від яко-їсь там кулі!

— Як маєтеся, мене Купар-чук, ви мене не пізнаєте? Мо-же ви короткозорі?

— Короткозорий я є, одна-че я не називаюся Купарчук!

Станув учитель і наче читає граматику... Від-чинив сторінку, що говорила про заіменники... Хо-ті і бажав виявити злодія перед усіми його шкіль-ними товаришами.

— Ще ніхто не приходить... Учитель мовчить за катедрою, перелистовує граматику й отирає сторінку, яка говорить про помічні дієслова.

...Входить і другий, «добрий» ученик... учи-телєви здається, що й цей другий має довкола шії червону нитку, а на нитці велику чорну, солодку, со-чисту сливку...

— Та ні, роздумує учитель, тому, що вивуча-єм, злодієм є Павлуся, то не може бути ним і Пет-русь. Мені здається, що я жертва оптичної ілюзію...

...Вже прийшли всі ученики, посідали в лав-ках... Учитель хоче замкнути граматику, яку весь час перелистовував і переглядав... Встав, замкнув граматику та пішов замкнути двері... В цюж хви-лину звився на порозі кілька священник, дуже хви-люваний.

— То страшно, пане професор! Іще нині рано мав я, як я вам говорив, п'ятдесят сливок!... Те-пер приходжу зі саду... Там на моїй сливі нема вже нідної сливки...

Учитель був спокійний та гордий, що тепер по-каже священникови злодія... Став очима шукати Павлуся... Колі так шукав, перебіг очима по всіх учениках... Лавки були уставлені амфітеатраль-но... Яка несподіванка!... Довкола шії кожного ученика веться червона нитка, на грудях кожного гоїдається гарна, достига сливка...

Всього три ученики не мали того злодійського знаку... Учитель дуже збентежився, та всеж хо-тів бути справедливий до кінця та похвалити тих трох...

Знову розчарування!... Ці три розплакалися та вкніпи поспішали учителями:

— Прошу не думати, пане професор, що ми не такі щірі, як наші товариші. Ми також хотіли так виявити нашу участь у крадіжці, та на наше неща-стя!... Маємо слабі ноги й ми не могли в пору прибігти до саду отця пароха... Нас є в класі п'ятдесят вісім учеників, а сливок остало було всього п'ятдесят п'ять... Ми прибігли від дере-ва, як же на ньому не було більше нідної сливки. Ми легко буили поділилися сливками, колиб їх було більше!

— Глянь на цю розмірну пару! То певно мо-лоде подружжя.

— Ти вгадав! Лише він є чоловіком іншої, а вона жіночкою іншого!

ДО УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДЯНСТВА

(в справі нашої еміграції)

Українська еміграція, яка залишила свої землі в наслідок воєнних і революційних подій, виконала як виконавцю свою політичну й культурно-педагогічну місію.

Завдяки її зусиллям справа української нації не втратила на міжнародній арені. По всіх державах світу працює еміграція між чужинцями, щоби їх познайомили з Україною та з українською проблемою.

Пі зусиллями створено майже по всіх центрах світу громадські об'єднання, які дають про культурне й громадське життя. Повстали також бібліотеки й музеї, які нагромаджують цінності для будучих поколінь.

Пі зусиллями створено п'ять високих наукових інституцій за кордоном, які своєю науковою діяльністю здобули добре ім'я для української науки. Ці школи видали сотки підготовлених фахівців у всіх галузях техніки й науки.

Все ще творила еміграція безпосередньо допомогти Краю. Але надійшов час, щоби проблема української еміграції стала першорядною проблемою цілої нації та українських країв.

Всесвітня криза, що охопила всі держави світа, відбилася найгостріше в першу чергу на еміграції. Сотки нашої фахово освіченої інтелігенції, які були виховані нашими високими школами, опинилися без заробітку, без праці, без найменшого захисту. Все гостріше закони проти чужинців не дають можливості нашої молодшій інтелігенції навіть фізично працювати заради хліба.

Так сотки нашої молодшої еміграції опинилися в жалювистому стані. Дехто з неї живе в умовах нижчої гідності людини.

Сучасна ситуація загрожує й старшому поколінню нашої еміграції, яке вже тепер живе в нижчій ніж скромних обставинах і стоїть під загрозою голодування.

Чи може нація, яка має перед собою великі завдання, перейти над ними фактами до денного порятунку?

Чи не мусимо бити в дзвін тривоги, щоби ціла нація почула, що її надійній інтелігенції грозить загинь?

Перед цілим нашим народом мусить стати питання в цілому його далекоситлому значінні: що має бути з нашою еміграцією взагалі? Як нести першу поміч нашої безробітній еміграції?

В краї, де живе українське населення, мусять бути створені центральні органи несення помічі еміграції. А всі еміграційні центральні установи мусять подлати про належну інформацію Краю про стан нашої еміграції.

В першу чергу мусить Край прийти з поміччю нашої безробітній інтелігентній молоді. Наші інженери працюють фізично на польових роботах, на дорогах, копають землю або носять цеглу на будовах.

А є такі ще, що завдяки обману дивляться на свого товариша, бо й таким способом не мають можливості заробити на хліб. Це не найшляхетніші мінімальні умовини екзистенції для цінніших людей мій своїм в Краю. Так були би здобути сили також і для культурно-економічних областей. А головне мусить іти негалима допомога для тих, що не мають праці, а тимсамим не мають ні кусця хліба, ні стріхи над головою. В еміграції, як в Празі, Подебрадах і т. д. мусять бути негайно улажені нічліги й допомога теплою їжею бодай раз на день. Це паліатив не вирішить справи безробітної еміграції, але захистить її перед найгіршим.

Інк. О. Антипів, містоголово Бюра Праці Союзу Організації Інженерів на еміграції.

За Комісію „Об'єднання“ в Подебрадах: Інк. З. Івасишин, Д-р О. Безпалко.

Секція допомоги безробітним інженерам: Інк. П. Барановський, Інк. М. Папоротний.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

НЮАРК, Н. Д. Ж.

Нова сім'я.

В Рочестерській університетській бібліотеці став п. Марко В. Данилович, син місцевого українського священика, і одержав ступінь В. А., що відкриває йому дорогу до університетського галузю.

АРНОЛД, П.

Одною рукою будемо, другою нищимо.

Перечитував не раз „Свободу“ та відпочиваючи споглядаю на докопальні гори, покриті зеленію деревом, і здається мені не раз, що я в Карпатах. Тільки нема тут співу карпатської пташини, ні чудового запаху карпатських зір, ні чудового ясного нашого неба в ріднім краю. Бо тут бачу хмару диму під небесами, а під димом маленьке місто, подібне до нашого Косова, під двома назвами: Нью Кенсінгтон і Арнолд.

Є тут кілька сот українських родин, тільки не всі залишилися при українстві, бо багато перейшли в табори наших ворогів: Польщі й Москві. Є нас аж три церкви для обслуговування наших людей. І є Український Народний Дім, мурований, в середині міста, що є найкращим будинком в місті. При тій народній святині згуртовано всю українську молодшу заложилася собі свій „У. А. С.“ давала представлення і займалася спортом, перемігала на тім останнім полі всі інші американські товариства з докопальних міст. Американська преса присвячувала завданню тій молоді багато місця і тим наше українське ім'я здобувало чимраз більшу славу.

Тим наше українське ім'я здобувало чимраз більшу славу серед американців та інших народів. Як довго жив тут О. Маширак, то він тишився роботою молоді як тою своєю, яку ті діти здобували для України. Та по його смерті відносини змінилися. Зачато кинути між молоді кисть незгоди, бо поділено її на католицьку й православну. Католиці відігнали з молодого клубу. Так само й багато старших відігнали від „У. Н. Дому“, де тому, що там треба бувати разом з православними Українцями.

Питаю, до чого це все може довести? Таж „У. Н. Дім“ представляє велику грошову вартість. Це сьогоднішній вартує яких \$60,000. Чи маємо його відірватися, і то тому, що там ми повинні сходитися як Українці?

а, не як православні чи католики? Чи може маємо горіти довічно, поки ми не відірвемо українське ім'я і коли ми тоді будемо жити? Ідею, за яку гинули найкращі наші сини.

П. Л.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ЮВІЛЕЙ А. СМЕТОНІ, ПРЕЗИДЕНТА ЛІТВІ.

В біжучий рік обходиться тепершній президент Литви, д-р Антоніас Сметона, 60-літньому своїм уродин. Повстав спеціальний Комітет, який займається організацією ювілейних свят в честь президента. До Комітету входять високо державні урядові й інші найважливіші громадяни, суспільні діячі. Днем ювілея назначено день 17 серпня. В тім дні мають відбутися в Ковні різні торжества.

Подію це до відома братів українців в Америці, бо знаю, що вони зацікавлені справами українського народу. Хотів би тутешніх українців чи українських організацій забажало вислати президенту Сметоні привіт, то можна це зробити вислаючи його прямо до Ковни, тепершньої столиці Литви, або через Литовську амбасад у Вашингтоні:

Lithuanian Legation,
2622 — 16th St.,
N. W. Washington, D. C.

А писати можна по українськи, або по литовськи як якогосьбудь іншою культурною мовою.

К. Будувалка.

ЯК МИ ПОМАГАЄМО РІДНОМУ КРАЄВІ.

ЛОС ЕНДЖЕЛЕС, КАЛ.

На Рідну Школу.

На іменинах у громадянці Вавричук, при участі Українського Клубу та при добрій гостині, згадали ми за Рідний Край і рідну мову та зложили Рідній Школі \$7.50, як вислати.

Жертву зложили: Нистиренко \$2; по \$1: Ногай, Вавричук, Орлик; по 50 ц.: Мартинів Поглад, Земко, Славинський; Капітан 30 ц.; Цейка 20 ц. — Разом \$7.50.

Т. Ногай.

ШКАГО, ІЛЛ.

На жіночу ремісничу бурсу у Львові.

На згадку цієї зложили по \$5: д-р М. Сименюк, Марійське Товариство, д-р І. Смух.

Б. Музика; по \$2: Р. Нагірник, д-р Пелехович, М. Титович, о. А. Омельчук, Д. Кузма, М. Качук; по \$1: В. Логанський, В. Цейко, Селенко, Пашин, Нельск, В. Оленець, М. Шаран, Т. Костів, І. Риза, О. Любас, Е. Москалюк, Д. Барабан, Ф. Опішаний, І. Родчирський, І. Бредовський, М. Котиринська, К. Кучер, М. Литвин, С. Себеко, М. Пугала, Ю. Небор, С. Зіліна, В. Сніпак, Н. Ковалевич, І. Дутчак, Н. Буда, О. Штегир, Ф. Березовський, М. Полоний, М. Селезук, П. Кошовський, Е. Команішин, А. Кохановська, Р. Левинський, Р. Рівнянський, М. Белега, І. Тейлович, Т. Гаврилюк, С. Куропар, І. Міхалович, А. Рудий 75 ц.; по 50 ц.: П. Чайковський, Р. Митонік, П. Стефанюк, Тосик, Вітке, І. Кравець, В. Воркут, Т. Стенко, В. Матієв, А. Юрчак, К. Афанас, М. Тимчук, З. Коловська, А. Проциук, М. Волошук, М. Пилота, М. Дзіванський, Н. Пилот 35 ц.; по 25 ц.: Н. Кошовська, М. Петрів, С. Чепіла, А. Сошниць, В. Фрицци.

На Митингу Українського Націоналістичного зложили по \$1: д-р І. Смух, П. Шпінкула, Дроздович датики \$4.24. Разом \$89.09.

М. Гоміковича.

ЛІТВОЙ, МІШ.

На ремісничу бурсу жіночу у Львові.

На ту цілу зложили 23-ти Відділ Союзу Українок з доходу чарного вора \$19.

На пісню Укр. Громад: Кавбу зложили по \$1: Н. Н. (забув назвисько), І. М. Коваль.

М. Гоміковича.

РІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ПОШУКУЮ ЗА ВІДКОПІЛІНЕРСЬКИМ бізнесом. Хто б такій мав, то прошу з'ясуватися до: WILLIAM PEKAREWICH, 423 Glenhurst Ave., Brooklyn, N. Y.

Д-р МИХАЙЛО ЯНОВИЧ, УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР-ХІРУРГ. Уродом годили: Від 1—3 пошукують і від 6—8 вартує в реальній ціні. 437 SO. 12th ST., NEWARK, N. J. Tel. B'klyn 3-1657.

Д-р ЮРІЙ АНДРЕЙКО, УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР, ХІРУРГ І АКУШЕР. 153 AVENUE B, NEW YORK, N. Y. (Between 8 & 9 Sts.) Tel. COLUMBIA 4-6328.

УРОКОВІ ГОДИНИ: рано від 10 до 11, вечір від 6 до 8, а в вільні дні після уроку.

ПЕТРО ЯРЕМА, УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК. ЗАНИМАЄСЯ ПОХОРОНАМИ В БРОКХ, БРОКЛІН, NEW YORK. ОКОЛИЦІ: 129 E. 7th STREET, NEW YORK CITY. Tel: Orchard 4-2568.

ПІСНІ УКРАЇНСЬКИХ СІЧОВИХ СТРІЛЬЦІВ. (слова І. Мелодій Л. Лепкого) НА МУЖЕЛЬСЬКИЙ ХОР опрацював Михайло Гайворонський пісн:

1) Маєва нічка
2) Кладочка
3) Бо війна — війною
4) Тох-тох.

Пісн ці видали накладом „Червона Калина“ у Львові. Ціна чотирох пісень 25 центів. Головний склад на Америку в кишині:

„СВОБОДА“ 81-83 GRAND ST., 4th F., N. Y. BOX 344, JERSEY CITY, N. J.

В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИНЕН ЗАХОДИТИ „СВОБОДА“.

НАЙВИЩЕ НА УКРАЇНУ

BREMEN EUROPA

ПОСТПІЙНИЙ ПОТЯГ — це пристані Бремергаген забезпечує вигідну подорож на УКРАЇНУ.

Або їзьте на популярних Експресивних Кораблях:

HAMBURG-NEW YORK

ALBERT BALLIN DEUTSCHLAND

Також регулярні поїздки на добре відомих каютих кораблях:

Berlin-Gen. v. Steuben-Dresden
Stuttgart-Milwaukee-St. Louis
Добре залюджені сполучення з Бремену або Гамбургу за інформацією завітайте до агента або

HAMBURG-AMERICAN LINE

NORTH GERMAN LLOYD

87 BROADWAY, NEW YORK

УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ ПІСНІ

які опрацював і видав

М. О. ГАЙВОРОНСЬКИЙ

на мішаний хор.

1. Живи, Україно.
2. Невісточки, пісня з Полісся.
3. Вербо моя, пісня з Полісся.
4. Одака — зменню сходили, пісня з Лемківщини.
5. Моя мила, пісня з Лемківщини.

Повнішх 5 пісень продаємо за \$1.00.

6. Кляда, Гуцульське Різдво.
7. Полья, Гуцульське Різдво.
8. Кругляк, Гуцульське Різдво.
9. Щедрик, Гуцульське Різдво.

Повнішх 4 пісн продаємо за \$1.00.

Всі повнішх пісн можна одержати в книгарні „Свободи“. Висилаємо тільки по одержанню належності.

„СВОБОДА“

81-83 GRAND ST., (P. O. Box 346) JERSEY CITY, N. J.

КНИЖКИ ДЛЯ МОЛОДІ, ЯКІ ТІЛЬКИ ЩО ОДЕРЖАНО З КРАЮ.

„ЖИТТЯ ЗІМРІ“ Оповідання про 12 життєв. Написав А. Гайворонський, перекладав на українську мову М. Лотоцький і М. Коковський \$1.50

„ГУЛІВЕР“ Джонатан Свифт. З багатим ілюстраціями. За англійським оригіналом для українських дітей заавд Ю. Шурмак 1.25

„Золотий Гулівер у лісовій“ Гулівер у лісовій. Гулівер у лісовій. Гулівер у лісовій.

„МІТТА ПЕРВІСНОГО ЧОЛОВІКА ТА СУЧАСНИХ ДІДУКІВ“ В. Луневич, Перекладав М. Лотоцький, Багато ілюстрацій. Опрацював 25

„ЗОРЯНИЦЯ ЛЮБКА“ Олександр Улашук. Перекладав з англійської мови М. Лотоцький, Багато ілюстрацій. Опрацював 35

„ПРИГОДИ ЛИСИ-МИКИТИ“ з 30 ілюстраціями. А. Лотоцький, Опрацював 35

„МАЛІЙ ЛЮДЯ“ (Малій Людя Фонтлер). Поїздка для молоді. Ф. Г. Бернет, Перекладав В. Лотоцький, Ілюстрації А. Жмул, Опр. 1.00

„МАЛІЙ ГЕРО“ Картина з життя дітей. З творів Е. Анрі та І. Педерсен. Перекладав на українську мову перекладав А. Лотоцький, Багато ілюстрацій. Опрацював 35

„МОІ ЗНАКОМІ“ Нариси з життя звірів, які я знав. Ернест Сетон Томпсон. Із 148 ілюстрацій і портретом автора. На українську мову перекладав Софія Кузніченко, Опрацював 1.10

„МОГОДІСТЬ СЛАВНИХ ЛЮДЕЙ“ Ежен Мілер. Перекладав з французького Валентина Заваска. Багато ілюстрацій. Опрацював 1.15

Замовлення разом з належністю слати на адресу:

„СВОБОДА“

81-83 GRAND ST., (P. O. Box 346) JERSEY CITY, N. J.

СВІТОВА ВІЙНА ДВАЦЯТЬ РОКІВ ТОМУ. — ВІВІВСТВО „АРХИКНЯЗА“ ФРАНЦА ФЕРДИНАНДА В „БОСНІ“

Австрійські жандарми та офіцери відразу накиннулися на студента Прінціпа й добре потовкти його, поки арештували. Поділ в Сараєві відбувся саме тоді, коли у Львові відбуваються величавий Соціалістичний з'їзд, якому пригорталися двадцять тисяч народу. З'їзд був такий імпозантний, що намісник Галичини затримав до кінця з'їзду повідомлення про вбивство Франца Фердинанда, щоб не перешкодити з'їздові.

Жандарми потягнули до в'язниці дев'ятнадцятилітнього вбивцю наслідника австрійського престолу. Сербські патріоти вважали його своїм героєм і розпочали на вулицях міста агітацію, що привела до кривавих заворушень. Серед демонстрантів були такі, що кривавилися жалобно по вбивстві Францови Фердинандові і були такі, що похвалялися чинити вбивства, як героїстично. Це привело до кривавих сутичок на вулицях поліції та демонстрантів між собою.

Гарячо Прінцип погнав до в'язниці. Там він чувся спокійним, бо вважав, що виконав свій патріотичний обов'язок, вбиваючи наслідника того престолу, який володіє частиную Сербії. Сербі тоді повністю віддавали себе під оліку Росії й вірили, що вона принесе їм визволення, але інше такевоє було Українцям в Австрії, які знали докладно й бачили, що Росія зробила з їх братами по той бік Збруча. Українці готувалися вже давно до можливої війни.

В Сараєві перед воєнним судом поставлено двох Сербів: Прінципа та Габриновича, який кинув бомбу в авто Франца Фердинанда. Спочатку обидва — відібралися — своїх винників, але пізніше обидва заявили, що не вони зробили з-патріотичного почуття. Тому, що вони були неповнолітніми, суд не засудив їх на кару смерті, але після до в'язниці, де вони пізніше вмерли. Та чим так з неповнолітніми революціонерами тепер — поступляють окупанти українських земель?

ЗАНИМАЄСЯ ПОХОРОНАМИ В БРОКХ, БРОКЛІН, NEW YORK. ОКОЛИЦІ: 129 E. 7th STREET, NEW YORK CITY. Tel: Orchard 4-2568.

ПІСНІ УКРАЇНСЬКИХ СІЧОВИХ СТРІЛЬЦІВ. (слова І. Мелодій Л. Лепкого) НА МУЖЕЛЬСЬКИЙ ХОР опрацював Михайло Гайворонський пісн:

1) Маєва нічка
2) Кладочка
3) Бо війна — війною
4) Тох-тох.

Пісн ці видали накладом „Червона Калина“ у Львові. Ціна чотирох пісень 25 центів. Головний склад на Америку в кишині:

„СВОБОДА“ 81-83 GRAND ST., 4th F., N. Y. BOX 344, JERSEY CITY, N. J.

В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИНЕН ЗАХОДИТИ „СВОБОДА“.